

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA
RELIGIA – KLASY 5-8

Szkoła Podstawowa im Marii Konopnickiej w Mrokwie
Dostosowała: mgr Agnieszka Komorek

I. ZASADY OGÓLNE

1. Oceny z religii mają na celu:

- a) bieżące i systematyczne obserwowanie postępów ucznia w nauce,
- b) zaznajomienie ucznia z poziomem jego osiągnięć oraz motywowanie do dalszej pracy,
- c) dostarczenie rodzicom i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia.

2. Ocenie nie podlegają:

- a) częstość praktyk religijnych,
- b) wiara,
- c) uczucia religijne,
- d) postawy.

II. OBSZARY PODLEGAJĄCE OCENIE

1. **Wiedza dotycząca:**

- a) pojęć religijnych,
- b) prawd wiary,
- c) historii biblijnych,
- d) zasad moralnych,
- e) tekstów modlitw (tzw. katechizm pamięciowy),
- f) tekstów liturgicznych,
- g) sakramentów,

- h) zasad życia wspólnotowego,
- i) historii Kościoła.

2. Umiejętności:

- a) zachowania się wobec sytuacji, przedmiotów i osób związanych z religią,
- b) wykonywania gestów towarzyszących modlitwie,
- c) funkcjonowania we wspólnocie wierzących,
- d) uczestniczenia w liturgii.

III. SPRAWDZANIE I OCENIANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIĄ

1. Formy sprawdzania osiągnięć:

- a) odpowiedź ustna,
- b) samodzielna praca na lekcji,
- c) praca na lekcji w grupie,
- d) znajomość katechizmu pamięciowego,
- e) aktywność na lekcji,
- f) praca z podręcznikiem,
- g) ponadprogramowa wiedza zdobyta poza szkołą,
- h) sprawdzian wiadomości,
- i) kartkówka,

2. Kryteria wystawiania poszczególnych ocen:

Ocena niedostateczna – 1:

- a) brak wiadomości programowych,
- b) brak umiejętności stosowania wiedzy,

- c) liczne błędy w przekazywaniu informacji,
- d) brak znajomości katechizmu pamięciowego,
- e) brak pracy na lekcji,

Ocena dopuszczająca – 2:

- a) opanowanie koniecznych pojęć religijnych,
- b) nieuporządkowana, pobieżna znajomość materiału programowego,
- c) mało zadowalający poziom umiejętności praktycznych,
- d) brak podstawowej umiejętności wyjaśniania zdarzeń religijnych,
- e) słaba umiejętność stosowania wiedzy, nawet przy pomocy nauczyciela,
- f) liczne błędy podczas stosowania wiadomości i przekazywania informacji,
- g) problemy ze znajomością katechizmu pamięciowego,
- h) sporadyczny brak aktywności podczas lekcji,

Ocena dostateczna – 3:

- a) opanowanie łatwych, niezbędnych wiadomości, postaw i umiejętności,
- b) opanowanie podstawowych, połączonych logicznie treści programowych,
- c) poprawne rozumienie podstawowych uogólnień,
- d) wyjaśnianie ważniejszych zdarzeń religijnych z pomocą nauczyciela,
- e) umiejętność stosowania wiadomości do celów praktycznych przy pomocy nauczyciela,
- f) niewielkie i nieliczne błędy w przekazywaniu informacji,
- g) podstawowa znajomość katechizmu pamięciowego,
- h) systematyczna praca z podręcznikiem na lekcji.

Ocena dobra – 4:

- a) opanowanie materiału programowego,
- b) uporządkowana wiedza religijna,
- c) poprawne wyjaśnianie zdarzeń religijnych,
- d) poprawne stosowanie wiedzy religijnej,

- e) dobra znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) systematyczna praca z podręcznikiem na lekcji,
- g) dobra aktywność na lekcjach.

Ocena bardzo dobra – 5:

- a) spełnienie wymagań określonych w zakresie oceny dobrej,
- b) opanowanie pełnego zakresu wiedzy, umiejętności i postaw określonych programem,
- c) bardzo dobrze uporządkowana wiedza religijna,
- d) umiejętność samodzielnego stosowania wiedzy w praktyce i teorii,
- e) pełna znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) duża aktywność na lekcjach.

Ocena celująca – 6:

- a) spełnienie wymagań na ocenę bardzo dobrą,
- b) rozwiązywanie zadań dodatkowych na sprawdzianach,
- c) przygotowanie dodatkowych prac domowych,

IV. ZASADY POPRAWIANIA OCEN

1. Każdy uczeń ma prawo do poprawy ocen częściowych, z wyjątkiem ocen za pracę indywidualną i w grupie na lekcji oraz ocen z aktywności.
2. Uczniowie nie mogą poprawiać ocen wyższych niż dobra.
3. Termin poprawy oceny ustala nauczyciel. Nie może to być czas krótszy niż 1 tydzień od daty poinformowania ucznia o ocenie.
4. W przypadku, gdy uczniowi nie udało się poprawić oceny na wyższą, nauczyciel może nie wziąć pod uwagę oceny z poprawy.

V. USTALENIA KOŃCOWE

1. Uczeń i jego rodzice (prawni opiekunowie) są informowani o jego ocenach na bieżąco i systematycznie.

2. Uczeń ma prawo dwukrotnie w ciągu semestru zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w związku z brakiem pracy domowej, brakiem zeszytu lub innych pomocy potrzebnych do lekcji lub nieprzygotowaniem do odpowiedzi ustnej. Nieprzygotowanie nie zwalnia z pisania zapowiedzianych wcześniej sprawdzianów i kartkówek. Uczeń powinien zgłosić każde nieprzygotowanie w ciągu pierwszych 5 minut lekcji.
3. Przewidywaną ocenę śródroczną i roczną nauczyciel podaje uczniowi oraz (na życzenie) jego rodzicom (prawnym opiekunom) odpowiednio wcześniej, w terminie określonym w Statucie szkoły. Jeżeli przewidywaną oceną śródroczną lub roczną jest ocena niedostateczna, nauczyciel ma obowiązek poinformować o niej ucznia, a poprzez wychowawcę rodziców (prawnych opiekunów), w terminie określonym w Statucie szkoły.
4. Ustalona przez nauczyciela ocena niedostateczna na koniec roku szkolnego może być zmieniona tylko w wyniku egzaminu poprawkowego, zgodnie z wewnątrzszkolnymi zasadami oceniania.

PLAN PRACY Z RELIGII W KLASIE VII
OPRACOWANY WEDŁUG PROGRAMU: Bóg kocha i zbawia człowieka (AZ-2-01/18 z 19 IX 2018)
do podręcznika: „Bóg wskazuje nam drogę” (AZ-23-01/18-LU-12/22)

Semestr I					
Lp.	Temat lekcji	Cele katechetyczne – wymagania ogólne	Treści nauczania – wymagania szczegółowe		
			Wiedza	Umiejętności	Postawy
1.	Sens i wartość ludzkiego życia	Zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat sensu i wartości ludzkiego życia. <ul style="list-style-type: none"> • Podejmowanie refleksji nad sensem i celem własnego życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia znaczenia wyrażen „sens życia” i „wartość ludzkiego życia”. • Wyjaśnia prawdę, że człowiek został stworzony z miłości. • Określa człowieka jako istotę cielesno-duchową. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interpretuje teksty z nauczania Kościoła dotyczące sensu i wartości życia. • Uzasadnia, że wiara przyczynia się do szczęśliwego życia w wymiarach zarówno doczesnym, jak i wiecznym. • Wyjaśnia, dlaczego należy szanować życie od poczęcia do naturalnej śmierci. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dziękuje za dar życia i miłości. • Podejmuje refleksję nad sensem swojego życia. • Nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem.
2.	Człowiek w relacji	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie, że człowiek został 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że Bóg chciał wejść w relacje 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego w każdym człowieku jest pragnienie budowania relacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • Okazuje szacunek wobec siebie i innych.

	z Bogiem i bliźnim	stworzony na obraz i podobieństwo Boga i dlatego jest zdolny do budowania relacji. <ul style="list-style-type: none"> • Przedstawienie relacji z Bogiem i bliźnim jako sensu życia. 	z człowiekiem i dlatego pierwszy mu się objawił. <ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje, na czym polega budowanie relacji z Bogiem i bliźnim. • Omawia treść przykazania miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia sposoby kształtowania więzi z Bogiem i bliźnim. • Uzasadnia, dlaczego Bóg ma pierwszeństwo w życiu człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtuje swoje relacje zgodnie z przykazaniem miłości. • Nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem.
3.	Modlitwa w życiu człowieka	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębienie wiedzy na temat roli modlitwy w życiu człowieka. • Rozwijanie świadomości znaczenia modlitwy w życiu chrześcijanina. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że potrzebę realizacji człowieczeństwa można spełnić w relacji osobowej z Bogiem. • Tłumaczy, czym jest modlitwa. • Wyjaśnia, że Chrystus jest najdoskonalszym nauczycielem i mistrzem modlitwy. • Wymienia cechy modlitwy, jej formy i rodzaje. • Wyjaśnia, co oznaczają poszczególne postawy modlitewne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Argumentuje, że modlitwa jest konieczna w autentycznej relacji z Bogiem. • Uzasadnia potrzebę modlitwy w życiu chrześcijanina. • Redaguje po jednym wezwaniu modlitwy uwielbienia, dziękczynienia, prześlągania i prośby. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyraża przekonanie o potrzebie modlitwy. • Troszczy się o wzrost swojej wiary przez chętnie podejmowanie modlitwy. • Przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy.
4.	Dekalog Bożym darem	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie Dekalogu jako Bożego daru. • Przypomnienie wiadomości o Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, co to jest Dekalog. • Wymienia z pamięci przykazania Dekalogu. • Uzasadnia, że w przykazaniu miłości zawierają się wszystkie przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, że Dekalog bezbłędnie wskazuje najlepszą drogę przez życie. • Tłumaczy, dlaczego przykazanie miłości jest najważniejszym przykazaniem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dziękuje za dar przykazań Bożych i przykazanie miłości. • Wykazuje wolę zachowywania Dekalogu. • Przestrzega wartości wynikających z przykazań.
5.	Nie będziesz miał bogów cudzych przede	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębienie wiedzy na temat pierwszego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia podstawowe przymioty Boga. • Wyjaśnia znaczenie wiary 	<ul style="list-style-type: none"> • Przytacza argumenty wymieniane przez wierzących w dyskusjach z przedstawicielami współczesnego ateizmu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Żyje wartościami wynikającymi z przykazań. • Dbą o wzrost wiary i żyje

	Mną	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie głębokiej relacji z Bogiem jako sensu życia. 	<p>w życiu człowieka, wymienia jej przymioty oraz postawy jej odrzucenia (ateizm i niewiara).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia źródła wiedzy na temat istnienia Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara i agnostycyzm. • Wyjaśnia, że zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo oraz magia są wynikami fałszywego obrazu Boga. 	<p>według jej zasad – słucha słowa Bożego i przyjmuje sakramenty święte.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary. • Stawia Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu.
6.	Nie będziesz brał imienia Pana, Boga swego, nadaremnie	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębienie wiedzy na temat drugiego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego. • Wymienia sposoby oddawania czci Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje przykłady wykroczeń przeciwko drugiemu przykazaniu Bożemu (błuznierstwo, nieuczciwość, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo). • Wymienia zadania wynikające z tego przykazania. • Uzasadnia szacunek dla imienia Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Przestrzega wartości wynikających z przykazań. • Nie nadużywa imienia Bożego. • Wzorując się na świadkach wiary, daje świadectwo o Bogu.
7.	Pamiętaj, abyś dzień święty święcił	<ul style="list-style-type: none"> • Przypomnienie i pogłębienie rozumienia treści trzeciego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego niedziela jest dla chrześcijan dniem świętym. • Wymienia wykroczenia przeciwko trzeciemu przykazaniu Dekalogu. • Wymienia nazwy i daty najważniejszych uroczystości w ciągu roku liturgicznego. • Wyszukuje w Internecie czytania na najbliższą niedzielę i sigła wpisuje do zeszytu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, dlaczego jednocześnie nie można być człowiekiem wierzącym i niepraktykującym. • Opracowuje plan chrześcijańskiego spędzania niedzieli w rodzinie. • Uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest w centrum chrześcijańskiej niedzieli. 	<ul style="list-style-type: none"> • Stawia Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu. • Troszczy się o chrześcijańskie świętowanie niedzieli. • Chętnie uczestniczy w niedzielnej Mszy św.
8.	Ewangelia – serce Pisma Świętego	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie uczniów z Ewangelią i jej przesłaniem. • Ukazanie obecności zbawczego orędzia 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czym jest Ewangelia. • Opowiada o orędziu poszczególnych Ewangelii. 	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym. • Charakteryzuje specyfikę 	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania. • Uważnie słucha słowa Bożego i

		Chrystusa w Ewangelii.		i przesłanie poszczególnych Ewangelii.	je czyta. <ul style="list-style-type: none"> • Stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego.
9.	Zaproszeni do naśladowania Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z wydarzeniem powołania i z funkcjami Apostołów w Ewangelii. • Ukazanie roli biskupów – następców Apostołów – w Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada o wydarzeniu powołania Apostołów. • Wymienia funkcje Apostołów i ich następców w Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła. • Wyjaśnia, że sens wybranych wydarzeń i fakty związane z postaciami Nowego Testamentu są wciąż aktualne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym. • Modli się o nowe powołania. • Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
10.	Jezus głosi królestwo Boże	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie uczniów z ideą królestwa Bożego głoszonego przez Chrystusa. • Ukazanie obecności królestwa Bożego w Kościele oraz w życiu uczniów. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia określenie „królestwo Boże” i wymienia miejsca biblijne mówiące o królowaniu Boga. • Wyjaśnia, że królestwo Boże jest obecne w Kościele. • Wymienia wymagania stawiane uczestnikowi królestwa Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła. • Interpretuje przypowieści biblijne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza – Króla. • Stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego. • Stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego. • Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
11.	Jezus uzdrawia człowieka	<ul style="list-style-type: none"> • Omówienie uzdrowień dokonywanych przez Chrystusa w Ewangelii. • Zapoznanie z dokonującymi się w dzisiejszych czasach w Kościele uzdrowieniami w porządku sakramentalnym i pozasakra- 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje ewangeliczne uzdrowienia trędowatego (Mk 1,40-45) i paralityka (Mk 2,1-12). • Wskazuje na cel dokonywania uzdrowień przez Jezusa. • Wyjaśnia, że dzieło Jezusa podjął Kościół i prowadzi je przez sakramenty uzdrowienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła. • Wyjaśnia, że sens wybranych wydarzeń i fakty związane z postaciami Nowego Testamentu są wciąż aktualne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. • Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza. • Stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego.

		mentalnym.			
12.	Jezus objawia swoją Boską moc	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie uczniów ze świadectwami Ewangelii dotyczącymi bóstwa Jezusa. • Zapoznanie uczniów ze specyfiką poszczególnych Ewangelii i pojęciem synopsy. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada o tym, jak Jezus chodził po jeziorze (Mk 6,45-52). • Wyjaśnia pojęcie synopsy w Ewangelii. • Wyjaśnia, na czym polega metoda Ewangelicznej Rewizji Życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii. • Zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • Poglębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie Jego Osoby i nauczania. • Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. • Odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza.
13.	Prawdziwa pobożność	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie wzoru prawdziwej pobożności w Piśmie Świętym. • Kształtowanie postawy zaangażowania religijnego i modlitewnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada perykopę o oczyszczeniu świątyni (Mk 11,15-17). • Podaje cechy prawdziwej pobożności. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że sens wybranych wydarzeń i fakty związane z postaciami Nowego Testamentu są wciąż aktualne. • Przytacza – na podstawie dotychczasowej wiedzy – wątki, tematy i postaci biblijne z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Stara się odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego. • Poglębia swoją duchowość. • Daje świadectwo wiary.
14.	Dar zbawienia	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie dzieła odkupienia, którego Chrystus dokonał przez paschalne misterium swojej męki, śmierci, zmartwychwstania i wniebowstąpienia. • Poglębianie wiadomości na temat najważniejszych wydarzeń zbawczych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia zapowiedzi męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa (Mk 8,31-33). • Opowiada fragmenty Ewangelii odnoszące się do wydarzeń paschalnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia podstawowe fakty związane z wydarzeniami paschalnymi. • Wyjaśnia pojęcia: zbawienie, odkupienie, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie. • Wyjaśnia sens i skutki męki, śmierci, zmartwychwstania i wniebowstąpienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia. • Wiąże zbawcze wydarzenia z Eucharystią i liturgią.
15.	Piękno rad	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie rad ewange- 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, że rady 	<ul style="list-style-type: none"> • Tłumaczy, że rady ewangeliczne są 	<ul style="list-style-type: none"> • Modli się

	ewangelicznych	licznych. • Motywowanie do poszukiwania i podjęcia drogi świętości.	ewangeliczne są ważne dla każdego człowieka (Mk 10,17-31). • Opisuje świętość w różnych formach życia.	skierowane do każdego chrześcijanina. • Wyjaśnia pojęcie „życie konsekrowane”.	o rozeznaniu powołania. • Modli się o nowe powołania kapłańskie i zakonne.
16.	Święty Piotr – znak jedności Kościoła	• Pogłębienie wiadomości na temat misji św. Piotra i jego następców. • Ukazanie, że św. Piotr jest znakiem jedności Kościoła.	• Opowiada o życiu i działalności św. Piotra. • Wyjaśnia pojęcia: władza kluczy, prymat Piotra, władza związywania i rozwiązywania.	• Opisuje rolę św. Piotra w Kościele. • Wyjaśnia, że fakty związane z osobą św. Piotra są wciąż aktualne.	• Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. • Modli się za Kościół i papieża. • Wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar Kościoła.
17.	Święty Paweł – sługa i świadek Chrystusa	• Ukazanie, że św. Paweł jest sługą i świadkiem Chrystusa. • Pogłębienie wiadomości na temat życia św. Pawła Apostoła.	• Opowiada o życiu i nawróceniu św. Pawła. • Opisuje podróże i działalność misyjną św. Pawła. • Wymienia listy św. Pawła.	• Opisuje rolę św. Pawła w Kościele. • Wyjaśnia, że fakty związane z osobą św. Pawła są wciąż aktualne.	• Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. • Podejmuje osobistą lekturę Pisma Świętego. • Daje świadectwo wiary na wzór św. Pawła.
18.	Powołani do świętości	• Ukazanie ewangelicznego wezwania do świętości. • Motywowanie do poszukiwania i podjęcia drogi świętości.	• Wyjaśnia orędzie i przesłanie Mk 3,31-35. • Przedstawia założenia i cel adhortacji <i>Gaudete et exsultate</i> .	• Podaje praktyczne wskazówki papieża Franciszka dotyczące zdobywania świętości. • Tłumaczy, na czym polega świętość w codzienności.	• Układa swoje życie według wskazań słowa Bożego. • Pogłębia postawę służby. • Daje świadectwo wiary.
19.	Kim jest Duch Święty?	• Ukazanie pochodzenia, natury i działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.	• Wyjaśnia pochodzenie i naturę Ducha Świętego. • Omawia symbole Ducha Świętego używane w Biblii i Tradycji Kościoła.	• Wskazuje przestrzeń działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina. • Określa działanie Ducha Świętego, interpretując Jego symbolikę w Biblii i Tradycji Kościoła.	• Wyznaje wiarę w Ducha Świętego. • Podejmuje starania, aby żyć według natchnień Ducha Świętego.
20.	Zesłanie Ducha	• Ukazanie Pięćdziesiąt-	• Określa Ducha Świętego jako	• Interpretuje tekst o zesłaniu Ducha Świętego	• Identyfikuje się ze wspólnotą

	Świętego	nicy jako momentu objawienia Ducha Świętego – trzeciej Osoby Trójcy Świętej. • Ukazanie roli Ducha Świętego w pierwszej wspólnotcie Kościoła.	Osobę Trójcy Świętej posłaną przez Jezusa do wspólnotty Kościoła. • Opisuje działanie Ducha Świętego w pierwszej wspólnotcie Kościoła.	(Dz 2,1-8.14-17a.22- 24.41). • Wskazuje na sakramenty chrztu i bierzmowania jako momenty udzielania Ducha Świętego członkom Kościoła.	Kościoła. • Daje świadectwo wiary.
21.	Kościół świętąnią Ducha Świętego	• Ukazanie roli Ducha Świętego we wspólnotcie Kościoła. • Uświado- mienie, że Duch Święty jest darem dla Kościoła.	• Określa, na czym polegają obecność i działanie Ducha Świętego w Kościele. • Opisuje Kościół jako wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	• Wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawieniu człowieka. • Wyjaśnia, czym jest Kościół. • Definiuje i rozróżnia charyzmaty.	• Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. • Podejmuje zadania we wspólnotcie Kościoła, a zwłaszcza w parafii.
22.	Dary Ducha Świętego	• Ukazanie znaczenia darów Ducha Świętego w życiu chrześcijanina. • Motywowa- nanie do otwierania się na dary Ducha Świętego i Jego działanie.	• Wymienia siedem darów Ducha Świętego. • Tłumaczy pojęcie: dary Ducha Świętego.	• Wymienia z pamięci i omawia dary Ducha Świętego. • Wyjaśnia znaczenie darów Ducha Świętego dla życia wspólnoty Kościoła.	• Modli się o dary Ducha Świętego. • Rozpoznaje w sobie dary otrzymane od Ducha Świętego.
23.	Owoce Ducha Świętego	• Ukazanie znaczenia owoców Ducha Świętego w życiu chrześcijanina. • Motywowa- nie do otwie- rania się na działanie owoców Ducha Świętego.	• Opisuje owoce Ducha Świętego. • Tłumaczy pojęcie: owoce Ducha Świętego.	• Wymienia i klasyfikuje owoce Ducha Świętego. • Wyjaśnia znaczenie owoców Ducha Świętego dla życia wspólnoty Kościoła.	• Modli się o owoce Ducha Świętego. • Stara się na co dzień dzielić owocami Ducha Świętego. • Prowadzi rachunek sumienia w oparciu o owoce Ducha Świętego.
24.	Grzech przeciwko Duchowi	• Ukazanie istoty grzechu przeciwko Duchowi Świętemu.	• Tłumaczy, czym jest grzech przeciwko Duchowi Świętemu. • Opisuje postawy, które	• Wyjaśnia istotę grzechu przeciwko Duchowi Świętemu. • Wymienia i omawia postawy określone	• Stara się podejmować regularną pracę nad sobą. • Podejmuje starania, aby żyć

	Świątemu		Tradycja Kościoła określa jako grzechy przeciwko Duchowi Świątemu.	w Tradycji jako grzechy przeciwko Duchowi Świątemu.	według natchnień Ducha Świątego.
25.	Głos sumienia	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawienie nauczania Kościoła na temat sumienia i jego rodzajów. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje skojarzenia ze słowem „sumienie”. • Wyjaśnia pojęcie sumienia. • Wylicza rodzaje sumienia i je charakteryzuje. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa sposoby prawidłowego kształtowania sumienia. • Proponuje pytania do codziennego rachunku sumienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary. • Troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia. • Wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną.
26.	Właściwa hierarchia wartości	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawienie właściwej hierarchii wartości. 	<ul style="list-style-type: none"> • Poprawnie klasyfikuje wartości. • Podaje przykłady konfliktów wartości. • Wyjaśnia sens słów zapisanych we fragmencie Pisma Świątego (Pwt 30,15-20). • Opowiada o bł. Karolinie Kózkównie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną. • Analizuje wiersz J. Lieberta <i>Jeździec</i>. • Projektuje prezentację multimedialną na temat podstawowych wartości, którymi powinien kierować się chrześcijanin. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary. • Troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia. • Dokonuje wyborów zgodnie z wolą Bożą.
27.	Czcij ojca swego i matkę swoją	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie znaczenia czwartego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, do kogo odnosi się czwarte przykazanie. • Wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców. • Wylicza wykroczenia przeciwko czwartemu przykazaniu Dekalogu. • Opowiada o obietnicach Pana Boga składanych tym, którzy czczą swoich rodziców. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, dlaczego należy okazywać szacunek rodzicom. • Uzasadnia, dlaczego każdy chrześcijanin ma obowiązki względem Ojczyzny. • Proponuje wezwania do modlitwy wiernych za rodziców, nauczycieli i Ojczyznę. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie. • Okazuje szacunek rodzicom, opiekunom i przełożonym. • Troszczy się o dobro Ojczyzny.
28.	Nie zabijaj	<ul style="list-style-type: none"> • Omówienie piątego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czego zabrania i co nakazuje piąte przykazanie Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien chronić życie ludzkie oraz troszczyć się o zdrowie własne i innych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Traktuje życie jako dar otrzymany od Boga. • Szanuje życie własne

			<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia wykroczenia przeciwko piątemu przykazaniu Dekalogu. • Wymienia działania, jakie powinien podejmować chrześcijanin w trosce o własne życie i zdrowie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Ocenia zaangażowanie chrześcijan w ochronę życia i zdrowia. • Analizuje fragment Pisma Świętego (Mt 5,21-22a). • Projektuje prezentację pt. <i>Życie jest piękne</i>. 	<p>i innych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dbą o zdrowie własne i bliźnich.
29.	Nie cudzołóż	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawienie istoty i znaczenia szóstego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Tłumaczy, do czego Pan Bóg zobowiązuje człowieka w szóstym przykazaniu. • Wymienia wykroczenia przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu. • Wyjaśnia, czym jest cnota czystości i jak należy o nią dbać. • Wymienia niektóre grzechy przeciwko czystości. 	<ul style="list-style-type: none"> • Analizuje fragmenty Pisma Świętego (J 14,21-24; Mt 5,27-28). • Podaje przykłady zachowywania przez chrześcijan szóstego przykazania. • Uzasadnia, dlaczego modlitwa odgrywa ważną rolę w zachowaniu czystości przedmałżeńskiej i wierności małżeńskiej. • Analizuje słowa św. Jana Pawła II: „Nie można żyć tylko na próbę, nie można umierać tylko na próbę. Nie można kochać tylko na próbę, przyjmować tylko na próbę i na jakiś czas człowieka”. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary. • Podejmuje pracę nad sobą w trosce o czystość. • Z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej. • Jest odpowiedzialny za trwanie w czystości.
30.	Nie kradnij	<ul style="list-style-type: none"> • Omówienie siódmego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia zobowiązania wynikające z siódmego przykazania. • Uzasadnia, że siódme przykazanie Dekalogu nakazuje także sprawiedliwe dzielenie się dobrami materialnymi. • Wymienia wykroczenia przeciwko siódmemu przykazaniu Dekalogu. • Opisuje sposoby zadośćuczynienia w odniesieniu do konkretnych wykroczeń 	<ul style="list-style-type: none"> • Analizuje fragment Pisma Świętego (Łk 19,8). • Wymienia przejawy łamania siódmego przykazania. • Uzasadnia, dlaczego korzystanie z nielegalnego oprogramowania jest wykroczeniem przeciwko siódmemu przykazaniu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary. • Szanuje rzeczy własne i cudze. • Troszczy się o dobro wspólne Ojczyzny.

			przeciwko siódmemu przykazaniu.		
31.	Nie mów fałszywego świadectwa...	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie istoty i znaczenia ósmego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, na czym polega przestrzeganie ósmego przykazania Dekalogu. • Wylicza najczęstsze przykłady i skutki łamania ósmego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Analizuje fragmenty Pisma Świętego (Mt 5,37; J 8,32). • Na podstawie opowiadania <i>Trzy sity</i> wyprowadza wnioski moralne. • Wyjaśnia sentencję: Kłamstwo ma krótkie nogi. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary. • Podejmuje pracę nad sobą w trosce o życie w prawdzie. • Wdraża się w systematyczną pracę nad swoją postawą moralną.
32.	Nie pożądam żony bliźniego swego	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnienie istoty i znaczenia dziewiątego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Tłumaczy, do czego zobowiązuje dziewiąte przykazanie Dekalogu. • Wymienia wykroczenia przeciwko dziewiątemu przykazaniu Dekalogu. • Wyjaśnia sens przysięgi małżeńskiej. • Tłumaczy symbolikę obrączek, jakie małżonkowie zakładają sobie podczas sakramentu małżeństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Analizuje fragment Pisma Świętego (Ef 5,1-8). • Projektuje receptę pomocną w dochowaniu czystości przez współczesną młodzież. • Uzasadnia, dlaczego dziewiąte przykazanie dotyczy także troski o czystość. 	<ul style="list-style-type: none"> • Troszczy się o czystość w wieku dojrzewania. • Modli się o wierność małżonków i trwałość małżeństw. • Kształtuje w sobie postawę przebaczenia osobom, które nie dotrzymują przysięgi małżeńskiej.
33.	Ani żadnej rzeczy...	<ul style="list-style-type: none"> • Omówienie dziesiątego przykazania Dekalogu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, w jaki sposób chrześcijanie powinni podchodzić do rzeczy materialnych. • Wymienia zobowiązania, jakie wynikają z dziesiątego przykazania Dekalogu. • Wylicza skutki, jakie może pociągać za sobą nadmierne 	<ul style="list-style-type: none"> • Analizuje fragmenty Pisma Świętego (Wj 20,17; Dz 4,34-35; 5,1-9). • Opisuje sytuacje, w których człowiek wyrządza krzywdę drugiemu człowiekowi i przysłania mu Boga. • Projektuje zasady postępowania, którymi powinien kierować się chrześcijanin w zdobywaniu dóbr materialnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary. • Szanuje rzeczy własne i cudze. • Stara się żyć słowami św. Jana Pawła II: „Trzeba bardziej być niż mieć”.

pragnienie dóbr materialnych.

Semestr II

34.	Bóg zawsze obecny w historii człowieka	<ul style="list-style-type: none">• Ukazanie istoty i etapów historii zbawienia.• Ukazanie życia sakramentalnego jako drogi do zbawienia.	<ul style="list-style-type: none">• Wskazuje na najważniejsze wydarzenia z historii Polski.• Definiuje termin „historia zbawienia” i omawia jej etapy.• Wymienia najważniejsze wydarzenia zbawcze czasów Starego i Nowego Testamentu.	<ul style="list-style-type: none">• Analizuje najważniejsze wydarzenia zbawcze Starego i Nowego Testamentu.• Wyjaśnia, że paruzja to powtórne przyjście Chrystusa na ziemię.• Wymienia z pamięci wszystkie sakramenty święte we właściwej kolejności.	<ul style="list-style-type: none">• Wskazuje na zależność pomiędzy przyjmowaniem sakramentów a dążeniem do zbawienia.• Dbą o własną tożsamość jako katolika.• Dziękuje Bogu za dziedzictwo Starego i Nowego Testamentu oraz za dziedzictwo Kościoła.
35.	Izrael narodem wybranym	<ul style="list-style-type: none">• Ukazanie Izraela jako narodu wybranego przez Boga.• Kształtowanie w uczniach postawy wdzięczności za dziedzictwo Starego Testamentu.	<ul style="list-style-type: none">• Charakteryzuje stosunek narodu wybranego do Boga, samego siebie i innych ludów.• Uzasadnia, że Izrael jest narodem wybranym.• Wymienia nazwy najważniejszych świąt żydowskich.	<ul style="list-style-type: none">• Argumentuje, że kto spotyka Jezusa, spotyka judaizm.• Wyjaśnia, że antysemityzm jest grzechem.• Wyjaśnia, kiedy w Kościele obchodzony jest Dzień Judaizmu.	<ul style="list-style-type: none">• Zachowuje szacunek wobec wyznawców judaizmu.• Rozwija w sobie postawę tolerancji i dialogu.• Dziękuje Bogu za dziedzictwo Starego Testamentu.
36.	Pan Jezus – Mojżesz Nowego Przymierza	<ul style="list-style-type: none">• Ukazanie Jezusa Chrystusa jako Nowego Mojżesza wypełniającego Prawo przez miłość.• Pogłębienie wiadomości na temat życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa.• Przedstawienie jedności Starego	<ul style="list-style-type: none">• Wymienia podobieństwa między Mojżeszem a Chrystusem.• Wyjaśnia, że w osobie Chrystusa wypełnia się „całe Prawo i Prorocy”.• Wyjaśnia sens Jezusowej interpretacji przykazań Starego Prawa.• Opowiada, na czym polega nowość i wartość Paschy	<ul style="list-style-type: none">• Ukazuje zależność: Mojżesz – Chrystus, zapowiedź – wypełnienie.• Wyjaśnia, że w przykazaniu miłości Boga i bliźniego zawiera się istota Dekalogu.• Podkreśla znaczenie wewnętrznej motywacji w zachowywaniu przykazań.	<ul style="list-style-type: none">• Kształtuje swoje życie w oparciu o ewangeliczne błogosławieństwa.• Odkrywa wartość Dekalogu i przestrzega go ze względu na miłość do Boga i ludzi.• Podejmuje refleksję nad osobistym zaangażowaniem w przestrzeganie Bożych przykazań.

		i Nowego Przymierza.	Chrystusa.		
37.	Chrześcijaństwo a judaizm	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie relacji między chrześcijaństwem a judaizmem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, co to znaczy, że chrześcijaństwo i judaizm mają wspólne korzenie. • Wymienia charakterystyczne elementy judaizmu. • Wyjaśnia, co łączy wyznawców judaizmu i chrześcijan. • Opowiada o Holokauście. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, dlaczego wyznawców judaizmu można nazwać w pewnym sensie starszymi braćmi w wierze chrześcijan. • Projektuje prezentację multimedialną na temat wybranych zwyczajów i tradycji żydowskich. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zachowuje szacunek wobec wyznawców judaizmu. • Przeciwdziała się antysemityzmowi. • Rozwija postawę dialogu i pamięta, że w celu wzajemnego poznania i pokojowego współistnienia tych religii w Kościele katolickim 17 stycznia jest obchodzony Dzień Judaizmu.
38.	Chrześcijaństwo a islam	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie podobieństw i różnic między chrześcijaństwem a islamem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Charakteryzuje islam. • Wymienia najważniejsze warunki pokojowego współistnienia chrześcijaństwa i islamu. • Wymienia nazwę świętej księgi islamu. • Określa główne obowiązki, które spoczywają na wyznawcach islamu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje podobieństwa i różnice między chrześcijaństwem i islamem. • Tłumaczy, że Dzień Islamu jest czasem modlitwy, wzajemnego poznawania się i troski o dobro wspólne. • Opowiada o współczesnych relacjach między chrześcijaństwem i islamem. 	<ul style="list-style-type: none"> • Okazuje szacunek wyznawcom islamu. • Dbą o własną tożsamość jako katolika. • Rozwija postawę dialogu i pamięta, że po zakończeniu Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan Kościół katolicki w Polsce obchodzi Dzień Islamu (26 stycznia).
39.	Chrześcijaństwo a religie i filozofie Dalekiego Wschodu	<ul style="list-style-type: none"> • Omówienie religii Dalekiego Wschodu. • Ukazanie różnic pomiędzy chrześcijaństwem a religiami Dalekiego Wschodu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia religie i filozofie Dalekiego Wschodu. • Charakteryzuje buddyzm. • Opowiada o hinduizmie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Analizuje fragmenty Deklaracji o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich <i>Nostra aetate</i> Soboru Watykańskiego II (nr 1 i 2). • Wskazuje na różnice pomiędzy chrześcijaństwem i religiami Dalekiego Wschodu (np. hinduizmem, buddyzmem). • Opisuje jedną 	<ul style="list-style-type: none"> • Zachowuje szacunek wobec wyznawców innych religii. • Zachowuje ostrożność wobec duchowości Dalekiego Wschodu ze względu na jej niebezpieczeństwo. • Dbą o własną tożsamość jako katolika.

				z następujących religii lub filozofii: konfucjanizm, taoizm, szintoizm.	
40.	Sekty zagrożeniem dla wiary i życia	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazanie charakterystycznych cech sekty. • Ukazanie zagrożeń ze strony sekt. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czym jest sekta. • Wskazuje na konsekwencje przynależności do sekt. • Wyjaśnia, że przynależność do sekt jest wynikiem fałszywego obrazu Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, jaka jest właściwa postawa chrześcijanina wobec sekt. • Zdobywa wiedzę służącą pogłębieniu wiary. • Przytacza argumenty wymieniane przez wierzących w dyskusjach z przedstawicielami współczesnego ateizmu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zachowuje czujność wobec propozycji sekt. • Dbą o wzrost wiary i żyje według jej zasad – słucha słowa Bożego i przyjmuje sakramenty święte. • Stawia Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu.
41.	Poza Kościołem nie ma zbawienia	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie Kościoła jako powszechnego sakramentu zbawienia. • Kształtowanie postawy wdzięczności za dar zbawienia otrzymany w Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, na czym polega zbawienie dokonane przez Jezusa Chrystusa. • Wymienia środki zbawcze obecne w Kościele. • Poprawnie tłumaczy stwierdzenie: poza Kościołem nie ma zbawienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Określa związek między przynależnością do Kościoła a zbawieniem. • Wyjaśnia, że w świetle zbawczego posłannictwa Kościoła możliwe jest zbawienie niekatolików. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dziękuje za łaskę wiary i dar zbawienia otrzymany w Kościele. • Aktywnie angażuje się w życie wspólnoty Kościoła. • Modli się za dzieło misyjne Kościoła.
42.	Nieomyślność papieża	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie roli papieża w życiu Kościoła. • Zapoznanie uczniów z dogmatem o nieomyślności papieskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje teksty biblijne na temat wyjątkowej roli Szymona Piotra w gronie Dwunastu, potwierdzające prymat św. Piotra i jego zadania w Kościele. • Podaje genezę dogmatu o nieomyślności papieskiej. • Wyjaśnia, na czym polega dogmat o nieomyślności papieskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje zakres dogmatu o nieomyślności papieskiej. • Podaje argumenty przemawiające za potrzebą przyjęcia nauczania Kościoła. • Wydaje właściwe osądy. 	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje się z nauczaniem Ojca Świętego. • Podejmuje modlitwę za papieża. • Okazuje szacunek wobec Ojca Świętego.
43.	Katolicka nauka społeczna	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z historią Kościoła w kontekście jego troski 	<ul style="list-style-type: none"> • Streszcza tekst biblijny ukazujący niesprawiedliwość społeczną 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje, jak troszczyć się o osoby potrzebujące. • Podaje argumenty 	<ul style="list-style-type: none"> • Jest wrażliwy na potrzeby innych. • Okazuje szacunek wobec osób

		<p>o godność osoby ludzkiej.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie encykliki papieża Leona XIII <i>Rerum novarum</i> jako kluczowego momentu w powstaniu i rozwoju katolickiej nauki społecznej. 	<p>w czasach starotestamentalnych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przedstawia tekst Ewangelii wskazujący na troskę Pana Jezusa o osoby pogardzane w społeczeństwie i ich rolę w głoszonym przez Niego królestwie Bożym. • Wyjaśnia, na czym polegała troska Kościoła o godność człowieka w poszczególnych epokach historycznych. • Przedstawia rolę encykliki <i>Rerum novarum</i> w rozwoju katolickiej nauki społecznej. 	<p>w dyskusji na temat roli Kościoła w życiu społecznym.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wymienia znanych społeczników chrześcijańskich z XIX w. 	<p>słabszych w społeczeństwie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Angażuje się w akcje charytatywne. • Staje w obronie osób niesprawiedliwie traktowanych.
44.	Zadania chrześcijanina w życiu społecznym	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie zadań i obowiązków chrześcijanina w życiu społecznym. • Zwrócenie uwagi na potrzebę wierności własnemu sumieniu i Bożemu prawu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wymienia niektóre wypowiedzi św. Jana Pawła II świadczące o jego trosce o sprawy Ojczyzny. • Streszcza teksty biblijne ukazujące przykłady wierności Bożemu prawu. • Wyjaśnia, na czym polega współodpowiedzialność za życie społeczne. • Opowiada historię młodzieży broniącej krzyży we Włoszczowie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, jak może uczestniczyć w obowiązkach życia społecznego. • Uzasadnia, że należy podejmować stosowne zadania społeczne. • Śpiewa lub recytuje tekst piosenki religijnej pt. <i>Nie zdejmę Krzyża</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła i społeczeństwem, w którym żyje. • Podejmuje wysiłek pracy na rzecz społeczeństwa i bierze odpowiedzialność za wspólnotę narodu. • Postępuje według wskazań głosu sumienia i prawa Bożego.
45.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie roli Kościoła w życiu narodu polskiego w czasie zaborów. 	<ul style="list-style-type: none"> • Streszcza teksty biblijne zawierające słowa i gesty nadziei kierowane przez Pana 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje, jak należy troszczyć się o podtrzymywanie ducha narodowego. • Tłumaczy, na czym polega miłość do 	<ul style="list-style-type: none"> • Okazuje szacunek wobec Ojczyzny i osób, które walczyły o jej

		<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z działaniami Kościoła w okresie niewoli na rzecz ocalenia polskiego narodu, kultury i tradycji. 	<p>Boga do Żydów w okresie niewoli.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podaje przykłady udziału Kościoła w walce o odzyskanie niepodległości. • Wyjaśnia, w jaki sposób Kościół troszczył się o podtrzymanie ducha narodowego oraz zachowanie języka, kultury i wolności gospodarczej. • Wymienia duchownych zaangażowanych w obronę polskości w okresie niewoli narodowej. 	<p>Ojczyzny.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, jaką cenę poniósł Kościół za wspieranie narodu polskiego. 	<p>wolność.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Walczy ze swoimi wadami, by jak najlepiej służyć Ojczyźnie. • Identyfikuje się ze swoją wspólnotą narodową. • Modli się za Ojczyznę.
46.	Święty Zygmunt Szczęsny Feliński – odważny pasterz Kościoła	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie z życiem i działalnością św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego. • Ukazanie św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego jako człowieka żyjącego ideałami Ewangelii i wzoru miłości do Ojczyzny. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na teksty biblijne ukazujące niezrozumienie proroków starotestamentalnych przez własny naród. • Streszcza teksty Ewangelii przedstawiające odrzucenie Pana Jezusa przez Jego naród. • Opisuje najważniejsze wydarzenia z życia św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uzasadnia, dlaczego św. Zygmunt Szczęsny Feliński czuł się niezrozumiany przez rodaków. • Wskazuje na konieczność wydawania prawdziwych sądów o drugim człowieku. • Opisuje Zgromadzenie Sióstr Rodziny Maryi i jego charyzmat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła. • Dąży do sprawiedliwych osądów postaw innych ludzi. • Docenia wartość wiary w życiu człowieka.
47.	Święty Brat Albert – zatroskany o miłość Ojczyzny i ubogich	<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie uczniów z życiem i dziełem św. Brata Alberta, który kochał Polskę i wszystko poświęcił ubogim. • Uwrażliwie- 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje życie i działalność św. Brata Alberta. • Opowiada perykopę ewangeliczną o bogatym młodzieńcu (Mk 10,17-22). • Tłumaczy, na czym polega 	<ul style="list-style-type: none"> • Wskazuje na różnice między bogatym młodzieńcem a św. Bratem Albertem. • Uzasadnia potrzebę zaangażowania się w pomoc ludziom ubogim. • Interpretuje pieśń o św. Bracie Albercie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Identyfikuje się ze wspólnotą i nauką Kościoła. • Angażuje się w akcje pomocy potrzebującym i uczestniczy w różnych formach wolontariatu. • Odznacza się głęboką wiarą w Boga, patriotyzmem

		nie katechizowanych na miłość do Ojczyzny i pomoc bliźnim.	miłość do Ojczyzny.		i odpowiedzialnością za losy narodu.
48.	Święta Faustyna – świadek miłosiernego Boga	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie postaci św. Faustyny Kowalskiej – zapoznanie uczniów z jej biografią i apostołstwem. • Ukazanie apostołskiej postawy s. Faustyny oraz jej wpływu na kult Miłosierdzia Bożego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada życiorys św. Faustyny. • Tłumaczy istotę orędzia Miłosierdzia Bożego. • Opisuje znaczenie postawy apostołskiej s. Faustyny i jej wpływ na szerzenie kultu Bożego Miłosierdzia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, czym jest Miłosierdzie Boże. • Wyjaśnia, czym jest obraz Jezusa Miłosiernego, święto Bożego Miłosierdzia, Koronka do Bożego Miłosierdzia i Godzina Miłosierdzia. • Umie modlić się Koronką do Bożego Miłosierdzia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. • Pogłębia swoją więź z Chrystusem, wzorując się na św. Faustynie. • Modli się Koronką do Bożego Miłosierdzia.
49.	Błogosławiony Jan Beyzyma – apostoł trędowatych	<ul style="list-style-type: none"> • Przybliżenie życia i posługi bł. Jana Beyzyma. • Kształtowanie postawy chrześcijańskiego zaangażowania w życie społeczne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opisuje postać bł. Jana Beyzyma i jego misyjną działalność. • Wyjaśnia, jak można zaangażować się w różne formy apostołstwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, na czym polega świętość bł. Jana Beyzyma, a także jaka była i jest jego rola w historii narodu i Kościoła. • Podaje przykłady wpływu misjonarzy na dzieje Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • Włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa. • Wspiera akcję pomocy potrzebującym. • Odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.
50.	Święty Jan Bosko – wychowawca młodzieży	<ul style="list-style-type: none"> • Ukazanie postaci św. Jana Bosko – zapoznanie uczniów z jego biografią i działalnością. • Ukazanie apostołskiej postawy ks. Jana Bosko wobec bliźnich. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiada życiorys św. Jana Bosko. • Przedstawia znaczenie apostołskiej postawy ks. Jana Bosko, opartej na bezwarunkowej miłości na wzór Chrystusa. • Wyjaśnia biblijną przypowieść o nieurodzajnym figowcu (Łk 13,6-9). 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, co stanowiło sedno posługi ks. Jana Bosko. • Opisuje na przykładzie św. Jana Bosko właściwą postawę człowieka w relacji do Boga i bliźniego. • Przedstawia życiorysy świętych, zwłaszcza bliskich sercom dzieci i młodzieży. 	<ul style="list-style-type: none"> • Uważnie słucha słowa Bożego i je czyta. • Pogłębia swoją więź z Chrystusem w codzienności, wzorując się na życiu św. Jana Bosko. • Okazuje wdzięczność rodzicom i wychowawcom.
51.	Odpowie-	• Wyjaśnienie, że na	• Definiuje, kim jest osoba	• Wyjaśnia pojęcie apostołstwa	• Włącza się

	działność świeckich za Kościół	mocy sakramentów chrztu i bierzmo-wania świeccy są odpowie-dzialni za wspólnotę Kościoła. • Ukazanie zadań świeckich w Kościele.	świecka. • Wymienia formy zaangażowania świeckich w Kościele. • Analizuje teksty biblijne i teksty nauczania Kościoła.	i podaje przykłady apostołstwa świeckich. • Wskazuje możliwości zaangażowania młodego człowieka w życie Kościoła. • Uzasadnia wartość świadectwa wiary.	w różne formy apostołstwa w swojej parafii. • Modli się za osoby, dzięki którym jest we wspólnocie Kościoła. • Stara się świadczyć o wierze w środowisku szkolnym.
Semestr I i II					
52.	Rok liturgiczny	• Przypomnie-nie, utrwalenie oraz pogłębienie wiadomości na temat roku liturgicznego i uroczystości kościelnych.	• Definiuje rok liturgiczny. • Wymienia nazwy następujących po sobie okresów liturgicznych. • Określa, jakie wydarzenia stanowią centrum roku liturgicznego. • Wyjaśnia, w które uroczystości w ciągu roku liturgicznego katolicy mają obowiązek uczestniczyć we Mszy św.	• Opisuje najważniejsze uroczystości kościelne (np. uroczystość Zmartwychwstania, uroczystość Zesłania Ducha Świętego, uroczystość Objawienia Pańskiego). • Nazywa aktualnie przeżywany w Kościele okres roku liturgicznego. • Projektuje prezentację multimedialną przedstawiającą poszczególne okresy roku liturgicznego.	• Angażuje się w obchody roku liturgicznego. • Pogłębia własną pobożność. • Uczestniczy we Mszy św. i wyjaśnia, co tracą ci, którzy opuszczają niedzielą Eucharystię.
53.	Podwyższenie Krzyża Świętego	• Wyjaśnienie genezy święta Podwyższenia Krzyża Świętego. • Ukazanie znaczenia święta Podwyższenia Krzyża Świętego.	• Opowiada o święcie Podwyższenia Krzyża Świętego. • Charakteryzuje relikwie Krzyża Świętego. • Podaje przykłady miejsc, w których powinien być umieszczony znak krzyża.	• Analizuje symbolikę krzyża. • Uzasadnia, dlaczego znak krzyża jest ważny dla chrześcijan. • Na podstawie zasobów Internetu wymienia miejsca w Polsce, w których znajdują się relikwie Krzyża Świętego.	• Wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia. • Jako chrześcijanin nosi znak krzyża. • Wiąże zbawcze wydarzenia z Eucharystią i liturgią.
54.	Różaniec –	• Przypomnie-	• Wyjaśnia sens i przesłanie	• Uzasadnia związek modlitwy różańcowej	• Pogłębia swoją pobożność.

	modlitwa cudów	nie istoty modlitwy różańcowej. • Rozwijanie umiejętności modlitwy na różańcu i motywowanie do praktykowania tej modlitwy.	różańca świętego – modlitwy cudów. • Opisuje liturgię różańca świętego.	z codziennym życiem chrześcijanina. • Wskazuje na konieczność kształtowania postawy szacunku dla Boga i Maryi oraz postawy zaufania.	• Stara się naśladować przykład Maryi. • Kształtuje swoje życie na wzór Jezusa i Maryi.
55.	Przewodnicy Adwentu	• Przypomnienie, utrwalenie i pogłębienie wiadomości na temat Adwentu.	• Wymienia podstawowe informacje na temat liturgicznego okresu Adwentu. • Wymienia przewodników adwentowych. • Wyjaśnia, czego uczą nas: Izajasz, Jan Chrzciciel i Maryja.	• Wyjaśnia, w jaki sposób powinien przeżyć tegoroczny Adwent. • Redaguje w punktach rady dla młodzieży na dobre przeżycie Adwentu. • Organizuje z rówieśnikami w okresie przedświątecznym dowolną formę pomocy osobom potrzebującym.	• Wyraża wdzięczność Bogu za dar wcielenia. • Aktywnie uczestniczy w celebracjach liturgicznych Adwentu. • Zwraca uwagę na konieczność wewnętrznego przygotowania do świąt Narodzenia Pańskiego.
56.	Narodzenie Pańskie	• Przypomnienie, utrwalenie i pogłębienie wiadomości na temat Bożego Narodzenia.	• Wyjaśnia, dlaczego Bóg stał się człowiekiem. • Wymienia najważniejsze elementy przeżywania świąt Bożego Narodzenia. • Wyjaśnia, co to znaczy, że w Chrystusie są dwie natury. • Analizuje fragment Pisma Świętego (J 3,16-17).	• Określa, kiedy rozpoczyna się i kończy liturgiczny okres Bożego Narodzenia. • Opowiada, na co należy zwrócić szczególną uwagę podczas świąt Bożego Narodzenia. • Analizuje i interpretuje słowa św. Atanazego zamieszczone w podręczniku: „Bóg stał się taki, jacy my jesteśmy, aby móc uczynić nas takimi, jaki On jest”.	• Wyraża wdzięczność Bogu za dar wcielenia. • Aktywnie uczestniczy w celebracjach liturgicznych okresu Bożego Narodzenia. • Zwraca uwagę na konieczność wewnętrznego przygotowania do świąt Narodzenia Pańskiego.
57.	Wielki Post	• Przedstawienie istoty uroczystości i świąt kościelnych, w szczególności okresu Wielkiego Postu.	• Wyjaśnia sens, przesłanie i liturgię okresu Wielkiego Postu. • Charakteryzuje okres Wielkiego Postu w kontekście wydarzeń	• Zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi. • Omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w Wielkim Poście. • Uzasadnia religijny wymiar przeżywania	• Pogłębia własną pobożność poprzez zaangażowanie się w obchody roku liturgicznego, zwłaszcza w nabożeństwach wielkopostnych. • Daje świadectwo wiary,

			<p>zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralnością chrześcijańską. 	<p>Wielkiego Postu.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Omawia praktyki ascetyczne w Kościele. 	<p>jednocząc się z Chrystusem i ze wspólnotą Kościoła w tajemnicach roku liturgicznego.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza w swojej rodzinie i parafii, pielęgnując tradycje i zwyczaje religijne.
58.	Triduum Paschalne	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawienie istoty Triduum Paschalnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia, że wydarzenia zbawcze przeżywane w roku liturgicznym są wciąż aktualne. • Wyjaśnia sens, przesłanie i liturgię Triduum Paschalnego. • Przedstawia Triduum Paschalne w kontekście wydarzeń zbawczych oraz życia chrześcijan. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zestawia wydarzenia biblijne z celebracją Triduum Paschalnego. • Uzasadnia religijny wymiar przeżywania Zmartwychwstania Pańskiego. • Przedstawia możliwości włączenia się w celebrację Triduum Paschalnego w parafii. 	<ul style="list-style-type: none"> • Angażuje się w obchody Triduum Paschalnego oraz pielęgnuje tradycje i zwyczaje związane z Triduum Paschalnym. • Jednoczy się z Chrystusem w tajemnicy Jego męki, śmierci i zmartwychwstania. • Pogłębia własną pobożność.
59.	Święta ku czci Matki Bożej	<ul style="list-style-type: none"> • Przedstawienie istoty świąt kościelnych. • Pogłębienie wiadomości na temat znaczenia świąt maryjnych w Polsce. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyjaśnia sens, przesłanie i liturgię świąt maryjnych. • Wymienia i opisuje uroczystości i święta maryjne. • Interpretuje fragment Pisma Świętego (Łk 1,41-43.45-49). 	<ul style="list-style-type: none"> • Charakteryzuje istotę kultu Maryi. • Wyjaśnia wartość tradycji i zwyczajów religijnych. • Uzasadnia konieczność angażowania się w obchody roku liturgicznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Pogłębia swoją pobożność. • Kształtuje swoje życie na wzór Jezusa i Maryi. • Przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu i Maryi.